

Dødsfall.

Gamle Bernt Møller Skøgen, er ikke mer. Med ham er et daglig kjent og kjært ansikt forlatt våre trakter. Han var 73 år gl.

Bernt Møller var en "sliter" i ordets rette forstand, sparte sig aldrig. Vilde alltid arbeide og virke, vilde alltid være selvhjulpen. Å ty til andre var han imot, ja en sorg. Enslig som han i de siste år har vært, alene i sin lille stue i Stølen, takket han og var alltid glad, når man besøkte ham. Ofte med tårer i øinene talte han om sin ensomhet. Han følte sig likesom forlatt av alle, sa han.

Derfor tror vi, at den ellers så plutselige død kom som en kjær og vistnok ikke ganske uventet befrier for ham, fra det enslige liv han nu førte.

Slitt har han gjort i sin tid og vide har han faret, og mangt har han prøvet: jernbanearbeider, rikstelefonarbeider i 12 år, bergarbeider, veiarbeider, ishavsfisker o. s. v.

I de siste år har han lidd av et hjerteonde, og vært frarådt å arbeide.

Tross det høstet han 2 jorder i sommer som sláttekar!

Han kunde og vilde ikke være i ro. Det sa han så mange gange. Vi som så ofte ha ham i arbeide vil ære og takke ham for hans trofaste og flittige virke iblant oss i så mange år.

Forrige torsdag var han gående til sin datter på Øijord. Om kvelden var han hos landhandleren. Fredag morgen tidlig har han vært oppe og lagt i ovnen og hængt på kjelen.

Da man i 8—9 tiden kom til huset lå han død i sengen, med foldede hender og teppet over sig! Stille og rolig og upåaktet som han vandret om blant oss, blev det ham også undt å vandre den siste ferd!

Fred med gamle, slitsomme og trofaste Møllers minne!